

Ládi Körkép

- Kéthavonta megjelenő helyi információs és kulturális lap -

XII. évfolyam 3. szám

2015. június

IV. Pálos Települések Találkozója Körömben

A sajládi közösségi ház programjai:

- Július 5. Fálunap
- Július 25. Dalostalálkozó
- Augusztus 20. Ünnepi megemlékezés
- Szeptember 26. Szüreti felvonulás

Szeretettel várunk mindenkit programjainkra!

IMPRESSZUM - LÁDI KÖRKÉP

Kiadja: Sajólad Község Önkormányzata **Főszerkesztő:** Vitéz Gábor Miklós

Szerkesztőségi tagok: Bernáth Zoltánné, Bugyinkóné Ronyecz Ágnes, Czaga László, Dudás Gáspárné, Szabó Elekné, Szendrei Csilla.

Fotó: Garzó László **Elérhetőség:** ladikorkep.vitez@gmail.com

Megújult Sajólad honlapja: www.sajolad.hu

BALLAGÁS

RETRÓ MAJÁLIS

GYERMEKNAP

ÖNKORMÁNYZATI HÍRLEVÉL

TESTÜLETI HÍREK

A képviselő-testület megtartotta a Munkatervében foglaltak szerinti rendes üléseit április és május hónapokban.

A 2015. április 21. napján tartott ülésen elfogadásra került az önkormányzat 2014. évi költségvetéséről szóló beszámolója. Az önkormányzat a 2014. évi költségvetését 467.678-Ft költségvetési bevétellel 548.703-Ft költségvetési kiadással 30.464-Ft helyesbített maradvánnyal hagyta jóvá.

Egyidejűleg a költségvetési beszámoló elfogadásával a testület jóváhagyta a 2014. évi belső ellenőrzésről szóló jelentését. Az önkormányzatnál és intézményeinél függetlenített belső ellenőr látja el a belső ellenőri feladatokat, biztosítva a belső kontrollkörnyezetet.

A település egészét érintő hír, hogy uniós pályázati forrásból megvalósításra kerül „Sajólad község közvilágításának részleges korszerűsítése” tárgyú projekt, a testületi ülésen közbeszerzési eljárás lefolytatása eredményeként kiválasztásra került a kivitelező személye, a Mezei-Vill Kft. A pályázat eredményeként a településen lévő 301 lámpatestből 284 kerül kicserélésre modern, energiatakarékos, meleg fényű, LED lámpatestekre, a kivitelezés várható befejezési határideje július hónap vége.

A 2015. május 19. napján tartott ülésen az alábbi napirendek kerültek megtárgyalásra.

Két napirendi pont is érintett rendőrségi témát. A testület megtárgyalta a település közrendjéről és közbiztonságáról szóló beszámolót. A mutatók elemzésénél érdemes több évet vizsgálni, így látszik igazán, hogy csökken a regisztrált bűncselekmények száma, még kedvezőbb a helyzet, mint a korábbi évben, a lopások száma is közel felére csökkent.

<i>Sajólad község</i>	2010.	2011.	2012.	2013.	2014.
Összes bűncselekmény	61	55	93	106	63
Közterületen elkövetett bűncselekmény	22	10	16	21	15

Az eredményes rendőri munkát elősegíti, hogy Sajólad településen a mintegy 2 alkalommal elnyert belügyminisztériumi pályázat során 38 térfigyelő kamera került felszerelésre. A kiépített és az önkormányzat által üzemeltetett kamerarendszer jelentős preventív erővel bír a községben a közbiztonságra tekintettel.

A testületi ülésen megtárgyalásra került a Felsőzsolca Rendőrőrs vezetőjének kinevezésére vonatkozó javaslat. Miskolc Városi Rendőrkapitányság vezetőjének javaslatára 2015. május 01. napjától a Felsőzsolca Rendőrőrs parancsnoki feladatait Molnár József rendőr alezredes látja el, a testület támogatta a vezető kinevezésére vonatkozó javaslatot.

Napirendre került a temetőkről és a temetkezés rendjéről szóló rendelet megalkotása, valamint a köztemető fenntartására vonatkozó megállapodás jóváhagyása. A településen egyházi tulajdonban lévő temető működik. Annak érdekében, hogy az önkormányzat az önkormányzati törvényben foglalt kötelezettségének eleget tegyen, a testület önkormányzati rendeletet alkotott, valamint megállapodás megkötését kezdeményezte az egyházközséggel.

A továbbiakban az önkormányzat – főként pályázati források igénybevételeivel – a megállapodás alapján az alábbi feladatok ellátásában közreműködik:

- *Közreműködik a temető kerítésén belüli, nagy kiterjedésű zöldfelületeinek karbantartásában, a sírok közötti zöldfelületek kivételével, melyek kezelése a temető fenntartóinak feladata.*
- *Megfizeti a temetőben található közkifolyók vízfogyasztásának díját.*
- *Közreműködik a temető melletti parkolók karbantartásában, szükség szerinti felújításában.*
- *Temető felújítását, karbantartását, temetői létesítmények bővítését, felújítását célzó pályázat esetén külön megállapodásban foglaltak szerint támogatja a fenntartók pályázatát.*

Elfogadásra került a jelentés a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény végrehajtásának átfogó értékeléséről. A jelentés tartalmazza a különböző támogatásokra, pénzbeli ellátásokra vonatkozó adatokat: a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyermekek és az óvodáztatási támogatásban statisztikáját, a hátrányos helyzetben lévő gyermekek számadatait, a gyermekétkeztetésről és a szociális nyári gyermekétkeztetésről szóló tájékoztatót, valamint a Bursa Hungarica ösztöndíj-pályázati rendszer adatait. A jelentés az önkormányzat által biztosított személyes gondoskodás formáit is részletezi és a településen működő két védőnői körzet beszámolóját is közreadja.

A testület tárgyalta továbbá a polgármesteri hivatal 2014. évben végzett munkájáról készített beszámolót. A 2014. év a polgármesteri hivatal életében számos akadályt és kihívást hozott; nemcsak a hivatal épülete került komplex felújításra, de a hivatal működésében három választás lebonyolítása adott külön feladatot az apparátus számára az egyéb jogszabályi változások lekötése és alkalmazása mellett. A 2014. év végével jelentős személyi változás is történt: nyugdíjazás miatt leköszönt a évtizedekig jegyzői feladatokat ellátó hivatalvezető, Kissné Klusóczki Katalin jegyző asszony.

A testületi ülésen a képviselő-testület pályázatok beadásáról is döntött: a gyermekétkeztetés feltételeit javító fejlesztések támogatására, valamint önkormányzati fejlesztések támogatására kiírt pályázatok benyújtásáról hozott döntést. A gyermekétkeztetés tekintetében az óvodában kerülne sor a jelenlegi melegítő konyha helyett modern technológiájú főzőkonyha kialakítására, így az óvodás gyermekek és a szociális étkezők helyben, helyi munkaerővel készített ételt fogyaszthatnának. Az önkormányzati fejlesztések területén az önkormányzat sportpálya kialakítását tervezi gumiburkolattal, valamint útburkolat-felújítását, járda-felújítással és csapadékvíz-elevezető rendszer korszerűsítésével.

A testület döntött a MIRA Egyesülettel történő Együttműködési Megállapodás megkötéséről. Az egyesület- teljes nevén Kelet- magyarországi Hátrányos Helyzetű Fiatalok (romák-és nem romák) Azonos Oktatásáért Szociális, Kulturális és Oktatási Egyesület céljai: a hátrányos helyzetű, nagyváros külterületén és tanyás térségében élők esélyegyenlőségének növelése, életfeltételeinek javítása, a közszolgáltatásokhoz való hozzájutás és a szociális alapellátások kiépítésének elősegítése, a külterület szolgáltatási funkcióinak bővítése, a külterületen élők szabadidős kapcsolódási lehetőségeinek színesítése, biztosítása, a közösségfejlesztés, valamint a jobb életminőség elérése, valamint hátrányos helyzetű gyermekek esélyegyenlőségének nagyfokú javítása. A célok közös elérése érdekében született meg a megállapodás az egyesület és az önkormányzat között.

Szabó Elekné
jegyző

POSTALÁDA

Tisztelt Szerkesztőség!

Radványi Zsolt vagyok. Egykoron Sajóládi lakosú, nevelkedésű voltam. Készítettem egy rajzot, mellyel hűségem és odaadásomat szeretném kifejezni szülőfalum iránt. Szülőfalum mélyen beleivódott személyiségemben és bármerre is járok a világban, az igazi otthonomat Sajólád képezi! Számos alkotásom közül, mellékelten küldöm rajzomat. Gyermekkori emlékem legbefolyásosabb nevezetessége, melyben oly értékes pajtásaim között tölthettem időm egy részét, és nem utolsósorban néhai Dr. Balpataki Béla tisztelendő úr személyében ismerhettem meg azt a szellemiséget, amire akkor is mindenkinek szüksége volt.

Kérem, fogadják szeretettel rajzomat és minden sajóládi polgárnak, Édesapámnak, Radványi Jánosnak is kívánom az élet minden örömét, minden szépségét és mindazt, amit saját magamnak is kívánnék! Maradok hű tisztelettel Sajólád iránt!

Üdvözlettel: Radványi Zsolt

AKTUALITÁSOK, ESEMÉNYEK

„NAGYON SZERETTEM A HIVATALBAN DOLGOZNI, MEGTISZTELTETÉSNEK VETTEM, HOGY A SORS ODAVEZÉRELT.” -28 ÉV EMLÉKEZETE BARTÓKNÉ MARIKÁVAL

Egyik adventi gyertyagyújtáson történt.... A hideg, fagyos időt csak a forralt bor párája enyhítette némiképp. Meghitt, családi hangulat árasztotta el a teret. Minden olyan lelassult volt azon a délutánon.

A halk zene háttérében a hivatal ablakából kivillant egy széles, elégedett mosoly, mely azt közvetítette, üzente, hogy egy pár az imént életének talán legboldogabb pillanatait élhette át. A mosoly tulajdonosa, a csodás esemény részese, ki, barátságos, közvetlen gesztusaival, rendkívül csinos és elegáns öltözetével, egyáltalán egész lényével azt sugallta, hogy az ifjú pár nagy napja, az ő nagy napja is volt egyben. Feladata nem feladat, hanem örömforrás, megtisztelő hivatás. Az adventi gyertyák fényébe nézve a szemlélődő szavak nélkül is értett mindent. A karácsony előtti mozgófilmet nézve csodálta a főszereplőt, ki több mint negyed évszázad elteltével is ilyen rajongással, átéléssel teszi azt, amit tennie kell. Akkor és ott nem gondoltam, nem hittem volna, hogy fél év múlva adventi történetem kulcsfigurájával 28 tevékeny év történéseit idézhetem fel...

- Azt gondolom nagy "útélágazás" minden ember életében az úgynevezett nyugdíjba vonulás... Számodra elköszönést, búcsút vagy inkább valami új kezdetét fémjelzi ez a mérőöldkő?

- Minden nyugdíjba vonuló számára bizonyos elköszönés és búcsú, elszakadás egy életformától. De életem, családom Sajóladhoz köt, így a búcsú csak nevében az. Hiszen volt kollégáimmal nap- nap után találkozok, nagyrészüket sajóladí. Teljesen nem szakadtam el a munkától sem, mert az anyakönyvvezetői teendőket továbbra is ellátom, anyakönyvvezetőkből jelenleg hiány van.

Egyelőre az új dolog annyi, hogy nem kell minden reggel rohanva menni, dolgozni és aktív munkával tölteni a 8 óra munkaidőt. Nem kell az ügyfelekkel és problémájukkal foglalkozni. Itt jegyzem meg, azért ha boltba megyek, vagy az utcán összefutunk volt ügyfelekkel még mindig érdeklődnek a munkámmal kapcsolatosan. Sokan még nem tudják, hogy eljöttem nyugdíjba. Tanácsot kérnek, problémájukkal hova fordulhatnak. Ez azért jóleső érzéssel tölt el.

- Mondanál 2 olyan szót, jelzót, amely a Benned mostanában lezajló belső lelki folyamatok kifejezésére alkalmas!?

- Belső lelki folyamat?... Egyik a hiányérzet, a megszokottság hiánya, egy megszokott rendszerből kiszállás. A másik kifejezés most már a megnyugvás. Sokat vívódtam azon, hogy eljöjjenek vagy sem nyugdíjba. Családom győzködése tett pontot a döntés végére.

- Mit jelentett Számodra a hivatalnál eltöltött 28 év?

- 28 év két hónapot dolgoztam a hivatalban. Amikor GYES-en voltam szinte irigyeltem az ott dolgozó azóta nyugdíjba vonult kolléganőket. Kívülről minden olyan szépnek, egyszerűnek tűnt. Hivatali dolgozónak lenni szerintem nagy megtiszteltetés volt és az a mai napig is. Megismerni embereket, megismerni az emberek személyes problémáit. Bánatukat, örömeiket, gondjaikat elmondhatták és el is mondták.

Fiatalon kerültem az államigazgatásba véletlen átszervezés kapcsán. Nagyon örültem és boldog voltam, mert közel volt a munkahely a lakásunkhoz. Nem kellett órákat utazással eltölteni. Az utazásra töltött idő is a családomé lett így. Több munkakört kaptam: szociálpolitikai előadó, népesség nyilvántartó, kereskedelmi és iparos tevékenységgel, mezőgazdasággal kapcsolatos igazgatási teendők.

Később, amikor már szereztem egy kis gyakorlatot és jött a rendszerváltás, Sajópetri külön vált Sajóládától gyámügyi feladatokat is kaptam. 1993-ban anyakönyvvezetői szakvizsgát tettem, és helyettes anyakönyvvezető is lettem.

Nagyon sok segítséget kaptam Orosz Jánosné Klárikától, akkor VB titkár megnevezése volt, Szabó Feri bácsi elnök úrtól, Dobos Lajosné Piroska nénitől, Sipos Tamásné Ancsa nénitől és természetesen akkor dolgozó többi kollégától, akiket sorolhatnék még.

Rendszerváltás után óriási változáson ment át az államigazgatási munka. Törvények, jogszabályok tömkelege változott, új jogszabályokat hoztak, a megszokott rutin munka már nem volt előny. Haladni kellett a változással. Néha nehezen értelmezhető jogszabályok születtek, amiket értelmezni nem mindig lehetett egységesen, és alkalmazni kellett. Napra késznek kellett lenni, mert ha én nem tudom a munkámat, hogyan adok tájékoztatást, segítséget a hozzám forduló embereknek. Folyamatosan képezni kellett és kell a mai napig a kollégáknak magukat.

Mit jelentett? Egy nagy családot, ahol mindenki legkisebb problémájával foglalkozni kell, meg kell oldani a felnőtt és a gyerek ügyeit is, természetesen törvényi keretek között.

A 28 év alatt előfordult sok alkalommal, mint gyámügyi előadó, gyerekként került hozzám a problémás gyerek és közbe felnőtt megkomolyodott, házasságot kötött, amit én törvényesítettem, tisztes családapá vagy családaya lett belőle. Munkakörömnél fogva szinte a felnőtté válásig végigkísértem őket.

- Melyek voltak azok a feladatok, amelyek a leginkább közel álltak Hozzád?

- Minden feladatot szerettem, hiszen ha megnézed a munkaköreim szinte kapcsolt munkakörök voltak. De ami igazán a legkedvesebb az az anyakönyvi teendők. Sokan azt gondolják, hogy az anyakönyvvezetői munka a házasságkötésekből áll, amikor mindenki ünnepélyes, boldog, ígéretekkel vágyakozásokkal telve „igent” mond; és ezt lecelebrálja az anyakönyvvezető.

Ez így valóban nagyon szép, ez a látványos része. Ahhoz hogy tényleg szép legyen, előzetesen készülni kellett rá. Nem mindegy hogy milyen ünnepi beszéddel köszöntöm Őket. Nem lehet minden fiatal párnak ugyanazt a beszédet mondani, hiszen ha gyerekkorától ismertem, akkor már közvetlenebb a kapcsolat. Mindig boldogan és izgalommal készültem ezekre a szombati napokra.

Nyáron a hétvégi programjaimat meghatározta a házasságkötések száma és időpontja. De nem csak ennyiből áll, hiszen ott a születés és sajnos az elhalálozás. Névváltoztatás, névmódosítás, állampolgársági kérelmek, hazai anyakönyvezések, ezek mind - mind nagyon sok adminisztrációval és háttérmunkákkal járnak.

- Egy gördülékenyen működő gépezet értékes „fogaskerekeként” működtél hosszú éveken keresztül! Nehéz lesz megállni?... Nem is megállni... Téged ismerve inkább kicsit lelassulni!

- Mint korábban említettem még hetente 2 alkalommal bejárok a hivatalba. Nagyon jó bemenni! Volt kollégákat üdvözölni. Tehát még igazán nem álltam meg, egyelőre olyan mintha szabadságon lennék.

- Milyen tervekkel vágsz neki, ennek az új időszaknak?

- Egyelőre sodródok az aktuális feladatokkal, itthoni teendőikkel. Több szabadidőt szeretnék férjemmel tölteni, mert sajnos az utóbbi időben nagyon kevésnek bizonyult.

Kezdd kedvenc tevékenységem lenni az udvarrendezés, kertművelés. Ádám fiam külföldön végez kutatómunkát, feleségével elég távol kerültek tőlünk, szeretnék hozzájuk is elutazni pár hétre.

És mint minden szülő vágya, álma: az unokák. Remélem előbb, utóbb én is nagymama leszek, és unokáimat taníthatom, nevelhetem, örülhetünk nekik férjemmel együtt.

- A polgármesteri hivatal képzeletbeli naplójába kollégáknak, egykori ügyfeleknek milyen bejegyzést írnál üzenetként Bartókné Marika aláírással?

- Kollégáknak: Kitartás minden körülmények között! (Sokszor nehéz higgadtnak lenni, mert az ügyfelek sem egyformák, van aki elfogadja, megérti hogy valóban segíteni akarunk, van aki nem fogadja el, és negatívumot lát benne, és csak ellenállást tanúsít.)

- Ügyfeleknek: Forduljanak bizalommal az ott dolgozó főnökökhöz, kollégákhoz, mert azért vannak ott, hogy segítsenek!

- Kedves Marika!

Én kívánom, hogy az elkövetkezendő időszak legyen új felfedezésekben, családdal közösen megélt és átélt örömteli pillanatokban gazdag! Köszönöm, hogy beszélgethettünk! Élmény volt!

Szendrei Csilla

„AZ ÉLETBEN ÉS A MUNKÁBAN IS FOLYAMATOS KIHÍVÁSOK VÁRNAK...”

- BESZÉLGETÉS BÓCSI ALEXANDRÁVAL, POLGÁRMESTERI HIVATALUNK ÚJ DOLGOZÓJÁVAL

Sokszor mondják, hogy valaminek a vége mindig valami újnak a kezdete. Azt hiszem, ez az élet valamennyi területére igaz. A következő riport elkészítésénél a bevezető rész megírása „blokkokba” ütközött, hisz ott a kétely: a múlt, vagy az új, elkövetkező időszakra fókuszáljon az írás!

Azt hiszem, sokszor a „múlt és jövő egyszerre létezik”, így az emlékek sokszor szivárványként színesítik meg a jelent és a jövőt. Így volt ez azon a bizonyos szombati napsütötte délutánon is, mikor községünk legkisebbjeinket ünnepelte színes gyerekprogramokkal. Az ugrálóvár legtetjét néztem csemetémet fürkészsze, mikor tündéri hang szólalt meg mellettem:

- Szia, Szandi néni!!!! És a barna szemű kisfiú arcán tündöklő mosoly adta tudtul, hogy számára az üdvözölt néni bizony nagyon csodált és szeretett. Hát, igen!- gondoltam. Szandi néni úgy látszik, nemcsak az én kisfiam arcára csal némi pír! Eddig is tudtam, hogy a sok-sok „gyöngyszem” őszinte rajongásának nemcsak a bájos külső, hanem a mögötte rejlő közvetlen, gyermekimádó belső is alapja.

Bizony azon a délutánon a sok-sok gyerekarcot nézve látszott a hiányérzet is, hisz Szandi nénivel az apróságok már nem találkozhatnak az óvodában. A szeretett személy ugyanis pár hete a polgármesteri hivatalban dolgozik... Kicsit hátranézve, visszatekintve a múltból, az elkövetkezendőről, a váltásról kérdeztem Bócsi Alexandrát, polgármesteri hivatalunk új dolgozóját!

- Tősgyökeres sajládi vagy; szinte mindenki ismer a községben! Mégis! Ismeretlen ismerősként hogyan mutatkoznál be az Olvasóknak?

- 25 éves vagyok, születésemtől fogva Sajóládon élek. Itt kezdtem általános iskolai tanulmányaimat, amelyet az 5. évfolyamtól már a miskolci Fráter György Katolikus Gimnáziumban folytattam, itt érettségiztem le. Gimnáziumi tanulmányaim után a S.P.I.C. Művészeti Líceumban OKJ képzésben vettem részt, ahol alkalmazott grafikus szakképesítést szereztem. 2012-ben jelentkeztem a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar jogi asszisztens felsőoktatási szakképzésre, melyet 2014-ben végeztem el.

- Szerinted milyen vezérelvek mentén lehet „jól létezni” a munkában és a magánéletben?

- Müller Pétert idézném: „Az él jól és bölcsen, aki tudja, hogy a küzdelem az élet értelme... és küzd vidáman, játékosan, hittel és önbizalommal.” Az életben és a munkában is egyaránt folyamatos kihívások várnak ránk, melyet csak úgy tudunk leküzdeni, ha hiszünk magukban és pozitívan, magabiztosan állunk az elénk táruló problémák megoldásához.

- Miként jutott tudomásodra, hogy az önkormányzatnál új munkatársként rád gondoltak? Meglepetésként ért a felkérés?

- 2013 nyarán közfoglalkoztatottként kerültem Sajólád Község Önkormányzatához. Irodai adminisztrátor munkakörbe osztottak be, s ezáltal közelebbről is megismertem az önkormányzat működésének és tevékenységének folyamatait. 2014 januárjában lehetőségem nyílt, a Sajóládi Gyöngyszem Óvodában óvodatitkár pozíció betöltésére. Helybeli dolgozóként tudomásom volt arról, hogy Bartókné Marika néni nyugdíjba vonulását tervezi a közeljövőben, viszont meglepetésként ért Polgármester Úr felkérése, miszerint a helyét én tölthetném be.

- Minek tulajdonítod a személyed iránt megnyilvánuló bizalmat?

- Úgy érzem, hogy az óvodában eltöltött idő, az ott végzett munkám, tevékenységem és a polgármesteri hivattal való együttműködés alapjául szolgálhat a felém irányuló bizalomnak.

- Új munkakörnyezet, új feladatok, ismerős, de még ismeretlen munkatársak. Hogyan idomulsz a változásokhoz?

- A munkakörnyezet nem volt teljesen idegen, napi szinten tartottam a kapcsolatot az önkormányzattal. Az új feladatok eleinte nagy kihívást jelentettek számomra, de ezek megismeréséhez sok segítséget kaptam Bartókné Marika nénitől, amit ezúton is köszönök. Szerintem sikerült beilleszkednem és megtalálnom a közös hangot a munkatársaimmal, hisz nagyon segítőkészek és szívesen fogadtak maguk közé.

- Pár évvel ezelőtt laikusként kívülről milyennek láttad a polgármesteri hivatal és az ott dolgozók mindennapjait?

- Sajóládi lakosként láttam a település fejlődését, azt hogy az ügyintézés gördülékenyen megy, de igazából nem gondoltam bele, hogy e mögött milyen nehéz munka áll.

- Milyennek látod most?

- Most, hogy hivatali dolgozó lettem, szembesültem azzal, hogy a település fejlődésének céljából és a lakosok mihamarabbi ügyeinek és problémáinak elintézése érdekében milyen sokrétű és összetett munkát kell végezni.

- Milyen impulzusok értek eddig? Milyenek az első tapasztalatok?

- Tulajdonképpen megpróbáltam felkészülni a rám váró feladatokra, de ettől függetlenül folyamatosan találkozom újdonságokkal, melyekben igyekszem helyt állni, s ahhoz, hogy a jövőben maximálisan el tudjam látni munkakörömet, folyamatosan képeznem kell magam.

- Milyen problémákkal, ügyekkel fordulhatnak hozzád községünk lakói?

- Elsősorban szociális- és gyámügyi feladatokat látok el (gyermekvédelmi támogatási ügyek, szociális támogatási ügyek), lakcímnnyilvántartás karbantartását, valamint házipénztárban való be- és kifizetések teljesítését is kezelem.

- Milyen tervekkel, célokkal vágsz neki a rád vár feladatoknak?

- Munkámmal szeretném a polgármesteri hivatal tevékenységét elősegíteni és a lakosság, valamint a település érdekeit szolgálni. Ennek érdekében mindent megteszek, hogy maximálisan lássam el a rám bízott feladatokat, aminek elvégzéséhez a jogi asszisztens képzésben szerzett tudásomat, ismereteimet is hasznosítani tudom.

- Legyen így!

Öröm volt Veled beszélgetni! Köszönöm az interjút!

Szendrei Csilla

KITEKINTŐ

ELMÚLÓ GYERMEKKOR - ELTŰNŐ IDŐ, AVAGY HAJÓZÁS AZ ELMÚLÁS TENGERÉN

Gyakran hallom az iskolában a gyermekektől, hogy még nem világos számára az idő fogalma. Ez talán csak félígazság. Amikor a gyermek szeme rákerekedik a létre, a magáéra, és mindazéra, ami körülveszi őt, határtalannak, mérhetetlennek, teljesnek érzi az időt. Amikor megszülettünk, az öröklét igényével léptünk az életbe, az időbe. Olyan természetes és mélyről jövő ez az igény bennünk, hogy lényegéről soha nem tudunk lemondani. Bár az gyakran megtörténik, hogy fájdalom, veszteség, testi-lelki gyötrelm annyira erőt vesz rajtunk, hogy leszűkül a látóhatárunk és a halál kapuján át próbálunk, vagy kívánunk menekülni. De ha felocsúdunk, bevalljuk, nem az öröklétet akartuk eldobni, hanem a pillanatnyi szenvedéstől kívánunk megszabadulni. Valóban, az örökkévalóság szomjával vándorolunk ideigvaló földi útjainkon.

Ahogy természetünk mélyéből fakad az öröklét szomja, ugyanúgy lelkünk mélységéből fakad az a másik „szomj”, mely úgy hatalmasodik el bennünk, ahogy előrehaladunk életünk dele felé, az alkotás, a teremtető cselekvés ösztönös vágya. Alkotni, tanulni teremteni, jót tenni itt és most – amíg van időnk – természetes ösztöne, vágya mindnyájunknak, még azoknak is, akik az ellenkezőjét, a pusztta élvezetet, érvényesülést, az anyagi hasznot hirdetik és minden élet értelmének. Annyira hozzátartozik lényünk természetéhez, hogy alkotó munkával, szellemi és erkölcsi kielégülést adó cselekedetekkel töltjük ki óráinkat, napjainkat, életünket, hogy ezek hiányában légüres térbe kerülünk, megkeseredik agyunkban a gondolat, szívünkben az érzés, szánkban a szó, s tovaszáll az idő. Nincs gyötrőbb, lehangolóbb szegénység, nincs a léleknek nagyobb nyomorúsága, mint a talentumé, amelyet nem akarnak százszorosán kamatoztatni. Igen, e százszoros kamat vágya annyira benne él lelkünkben, hogy amint lefelé hanyatlik napunk, egyre nő a kérdések árnyéka szívünkön: mi értelme volt fáradozásainknak? Boldog, akiben ki tudnak nyílni az alkony virágának szirmai: amely épp oly természetes tulajdona az embernek, mint az örökkévalóság vágya, amellyel a létben körültekint, és az alkotás vágya, amely kitölti az életét küzdelemmel, örömmel, kudarccal, bánattal és sikerrel.

Gyermekkorunk létérzésének megújuló lehelete, az öröklét reménye és hite ez, amely azt suttozza, hogy nem az számít és nem az a fontos, kicsik-e vagy nagyok-e a jótetteink, értékeink, befejezettek, tökéletesek-e életünk tennivalói. Minden szép és jó fölémelkedik az időnek, egyesül minden jóval és széppel, majd eljut a szépség és a jószág tengeréig. S velük együtt mi is. Tegyük jót, tanuljunk, alkossunk és szeressünk, hogy a nekünk ajándékozott idő ne legyen hiábavaló!

Vitéz Gábor Miklós

MÚLTIDÉZÉS A LÉZERPONT LÁTVÁNYTÁRBAN

Ahogy az ember halad előre az éveinek számával, gyakrabban gondol vissza a múltba, mint ahányszor jövőjét tervezi. Szívesen nosztalgiazik. Mikor erről beszélgettünk egy kedves ismerőssel, Ő szívélyesen invitált, hogy nézzem meg Miskolcon a Lézerpont Látványtárat, itt sok szép régi dolgot láthatok. Vártam azt az időpontot, amikor erre majd sor kerül.

Nagy örömmre a Szépkorúak Akadémiája hallgatóinak egy részével együtt nyílt erre lehetőségünk 2012. november 13-ának délelőttjén, dr. Váradi Ernőné szervezésében, amikor végig járhattuk a kiállító termeket, sőt Barna György igazgató úr még az irodájába is engedett betekintést. Már az első teremben leragad a látogató, ha végig akarja nézegetni a Kárpát-medence népviseleteit bemutató hímes tojásokat. Több mint 600 db kis csoda. Minden elismerésem a készítőjének. A másik terem a „jajgatós” terem. Becenevét onnan kapta, hogy a szocializmus első 23 évének „népszuper” tárgyait nézegetve szinte minden idősebb ember felkiált, hogy *„jaj, nekünk is volt ilyen.”*

Kiállításon a Lézerpont Látványtárban

Volt, aki a gyönyörű ásványoknál vagy éppen a régi motoroknál, esetleg az optikai eszközöknél időzött tovább. A „Ludas Matyi” vicces oldalainak elolvasásához is idő kellett. A régi Miskolc képeslapokról diákéveink randi helye, a „Forint” és a „Villanyrendőr” köszön vissza emlékeimben.

Az orosz ortodox bronz ikonokról és keresztek történetéről maga Barna úr mesél. Ezekhez – a keleti kereszténység ritka és különleges darabjaihoz – kapcsolódó kegyetlen történetek hallatán szintén feljajdultunk néhányan.

Aztán az eltűnő kismesterségek műhelyeit, szerszámaikat látva Kui nagyapám sajlódi asztalos műhelyében érzem magam még kisgyermekként.

Aztán kicsit odébb a Feczó bácsi kis boltjában, amint a papír staniclibe méri ki nekem a néhány szem édes finomságot az itt is látható üveg cukorka tartókból. Aztán Hubi János bácsi fodrász műhelyét látom magam előtt, majd Veres Pali bácsi kovács műhelye jut eszembe a kovács szerszámokról, de még Merényi Annuska néni varrónőt is bele látom a szabó műhelybe, aki a Singer varrógépén a legújabb ruhámat varrja.

Óh! Itt van Orosz Józsi bácsi cipész műhelye is. Hányszor, de hányszor küldtek ide szüleim még gyerekként valamelyikünk cipőjét javíttatni vagy csak spicc vasat tétetni a sarkára. Ha Józsi bácsi hellyel kínált, mindig a fél labda alakú, háromlábú kis sámlit választottam. Utazok tovább a képzeletbeli múltban. Sparhelttel, lavóros -mosdóval, vizes vödört tartó lócával, hokedlivel az asztal körül itt látom a régi kiskonyháinkat is. Az asztal tetején a gránit tányérok mellett az üvegbura légyfogó, amibe kristálycukor csalogatta a legyeket. Pontosan így volt ez nálunk is valamikor. Szinte látom Uher nagymamámat, amint teszi a dolgát a konyhasztal körül. Nehezen indulok innen tovább, itt tart az emlékezés.

Legvégére hagytam a Kárpát-medence 340 népviseletét bemutató terem látogatását. Számomra a legszínesebb, leglátványosabb minden eddigienél. A legismertebbekkel, a kalocsaival és a matyó ruhákkal kezdem a gyönyörködést. Számtalan van belőlük, lenyűgözően szépek. Aztán sorra csodálom meg mindegyiket, melyeket eddig még nem ismertem. Amit még eddig soha-sehol nem láttam, azok az erdélyi, millió gyöngyökkel, flitterekkel díszített ruhák. Nem tudtam annyi időt szánni rájuk, mint amennyit szerettem volna. Nincs más megoldás, ezt a Látványtárat még újra látni kell. Talán többször is.

Őrizzük, becsüljük és gyarapítsuk értékeinket akár a múltból, akár a jelenből valók! Értéktörző és értéktérítő nemzet kell, hogy legyünk! Barna György igazgató úrnak gratulálunk a 40 évi gyűjtő munkájához és eredményéhez.

Természetesen a 2012. évi Príma Díjához is, melyet méltán kiérdemelt. Reméljük, ez a díj is hozzájárul ahhoz, hogy gyűjteménye Miskolc városát és lakóit gazdagítsa. Szívünkben kívánjuk.

Dudás Gáspárné

ÉLETÜNK SAJÓLÁDON

GYERMEKNAP ALKALMÁBÓL

A jó idő beálltával egy különös járműre lettem figyelmes az utcánkban. Fiatal anyuka kerékpározott a napsütésben és járművéhez még egy kis formás, színes utánfutó is volt csatlakoztatva. A kerékpáron egy baba, az utánfutóból még kettő kandikált ki mosolyogva. Maták Nikolett levegőztette gyermekeit a szép napos időben. A már egy éves Csótó Bence, Csótó Csenge és Csótó Zselyke, hármas ikrek pedig szemmel láthatóan nagyon élvezték ezt a kis kirándulást a mamával. Május utolsó hétvégéje a nemzetközi gyermeknap ünnepe volt.

**SOK SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK EZ ALKALOMBÓL A CSÓTÓ IKREKET
ÉS VELÜK EGYÜTT SAJÓLÁD MINDEN GYERMEKÉT!
JÓ EGÉSZSÉGET, SOK-SOK ÖRÖMÖT ÉS BOLDOGSÁGOT KÍVÁNVA NEKIK!**

Ládi Körkép szerkesztősége nevében Dudás Gáspárné

Ó-IÓ-CIÓ-ÁCIÓ-KÁCIÓ-AKÁCIÓ-VAKÁCIÓ

Ki ne emlékezne vissza iskolás korára, amikor a nyári szünidő előtt 7 nappal már alig vártuk, hogy felkerüljön a nagy Ó betű a zöld falitáblára és ahogyan szaporodtak a betűk úgy sietett elénk a nagy lazulás időszaka, melyről egész tanévben, 10 hónapon keresztül csak álmodoztunk. Hurrá! Véget ért az év! VAKÁCIÓ!- kiáltottuk boldogan. Úgy éreztük nincs szebb szó a földön! Soha nem volt kékebb az ég és zöldebb a fű! Nyáron annyi szuper dolog vár reánk!- gondoltuk mindannyian ezer tervet szöve a szünidőre.

A vakáció latin eredetű szó- ürességet, mentességet, hiányt jelent. Az 1777-ben kiadott Ratio Educationis nevű rendeletben vezették be a nyár eleji szünetet. Oka az aratás lehetett, hiszen abban az időben a gyerekek is dolgoztak a földeken, szükség volt a segítő apró kezekre is. Nem így van ez a nagyvilágban mindenütt, pl. földünk déli féltékén, Ausztráliában decemberben és januárban adják ki az oktatási szünetet, Dél -Afrikában pedig novemberben ér véget a tanév és január közepén kezdik újra az iskolát. Egy élményekben gazdag nyár életre szóló élményt adhat a gyermek életében. A jól megszervezett és tartalmasan eltöltött vakáció során megerősödhetnek, magabiztosabbá válhatnak fiataljaink. A közös nyaralások, családi együttlétek idején nagy szerepet kapnak a nagyszülők is. Ez az oka annak, hogy már télen megtervezik a szülők a nyári szabadság idejét, majd egyeztetik munkáltatójukkal, hogy az óvodai és az iskolai bezárás alkalmával a felügyeletet biztosítani tudják gyermekeiknek.

Már az óvodás gyerekek is várják a nyári szabadság eljöttét, hiszen az oktatási év náluk is május utolsó hetében zárul le. A nagycsoportosok búcsúját szoktuk ballagásnak is nevezni, hiszen a nagycsoportosok utolsó fellépésükkel köszönnek el az óvoda dolgozóitól, a kisebb társaktól, az udvartól, a gondtalan gyermekkor biztosító intézménytől, hogy a nyári pihenés után kipihenten birtokba vehessék az iskolai padokat, mert már ők felkészültek, iskolaérettnek bizonyultak. Idén 29 gyermek ballagott el az óvodából és az ünnepség után a gyerekek és szüleik örömmel és elégedetten léptek ki a kapun, hogy szeptemberben újult erővel vethessék bele magukat a számukra ismeretlen iskolai élet feladataiban részt vállalva. Aranyosi Ervin verssorai sokáig őrzik majd szívünkben a ballagó ovisok emlékét.

*„Óvó néni, ne sírj értem, nem felejtelek el téged.
Szívem mélyén őrizgetem majd a sok szép emléket.
Most búcsúzom, hálás vagyok, megköszönöm te neked,
Hogy szívedből nekem adtál egy szerető szeletet.”*

Bugyinkóné Ronyecz Ágnes

„RATKÓ KORSZAK” GYERMEKEI

Iskolai ballagások időszakában vagyunk, amikor megjelennek a búcsúzó diákok tablóképei az üzletek kirakataiban. Szívesen időzünk el ilyenkor a szép, mosolygós fiatalok fotóit nézegetve, visszagondolva közben a saját osztálytársainkra is, a ballagásunkra. Eszembe jut, hogy az iskolánk falán sorakozó tablóképek közül szembetűnő volt, hogy mikor, milyen létszámú osztály búcsúzott az Alma Matertől.

A legtöbb diák fotóját az **ötven** évvel ezelőtti, 1965-ben készült tablón láttam (79fő) és az 1968-ban készült tablónkon (82fő). Iskolai ünnepeken azokban az években a nagy létszámú osztályokra utalva többször hallottuk azt a kifejezést, hogy „Ratkó gyerekek”. A köztudatban – tévesen – az 1950-1956 között születetteket emlegetik így. Ratkó Anna egészségügyi miniszter nevéhez fűződik, azaz 1952. évi törvény, amely megtiltotta az abortuszt, bevezette a gyermektelenségi adót, rögzítette a terhes nők, az anyák és gyermekek védelmét. A törvény, amelyet 1956-ban töröltek, elérte célját. Ennek köszönhetően a gyermekek az iskolákban nagy létszámú osztályokban tanultak. A „Ratkó gyerekek” nyugdíjba vonulása most igazi nagy kihívást jelent a hazai nyugdíjrendszerünknek.

Dudás Gáspárné

SAJÓLÁD KÖZPONTJÁBAN FAGYALTOZÓ NYITOTTA MEG KAPUIT!

Április közepe felé, a jó idő beköszöntével gyorsan terjedt a hír Sajóládon: fagyalozó nyílik a falu közepén, a virágbolt mellett. Várták fiatalok és idősök egyaránt az április 20-ai nyitást. Az üzemeltetőjével, Vaszilkó Józseffel beszélgettem az eltelt egy hónapról.

- **Hogyan értesültek az üzletnyitási lehetőségről Sajóládon, hiszen nem helybeli lakosok? Miért döntöttek a fagyalozó nyitása mellett? Van-e több üzletük?**

- Egy barátomtól hallottam a kiadó helyről az üzlet számára. Feleségem 13 évet dolgozott fagyizóban. Megismerte a munkafolyamatot, megtapasztalta a szép és a nehéz oldalát.

Kitartóan állta a sarat, úgy gondolom ez vonzotta egy saját üzlet létrehozására, kihívásnak tartjuk mind ketten. Nyékládházi lakosok vagyunk, Sajólád nem nagy távolság és a hely adottsága is vonzott, hiszen kereskedői szemszögből nézve forgalmas helyen, jó feltételekkel rendelkező bolt nyitása nem megvetendő. Én a pék mesterséget tanultam az iskolában, szeretnék minél több természetes alapanyag felhasználásával az egészséges ételek terén is eredményt elérni, így van ez a fagylalt készítésénél is. Nincs több vállalkozásunk.

- Milyen alapanyagokat használnak? Beszéljünk még a választékról és az előállításról! Az alkalmazottak helyi lakosok? Mi a feladatuk?

- Helyben előállított, kézműves fagylaltot készítünk. Mindennap friss, kétféle: tej- és joghurtalapú keverés történik. Mintegy 90 féléből válogatunk a terméklista palettájára az alapfagylaltokhoz, melyek a csokoládé, vanília, puncs és citrom. Napi rendszerességgel 12 féle kerül terítékre: a 4 alap mellé 8 fantáziánévre hallgató készítménnyel bővül a választék. Az előállítást természetesen mi vállaljuk, az eladást végzik az alkalmazottak, akik igen, helybeli lakosok.

- Nyitvatartási idő? Mely napszakban a legnagyobb a látogatottság? A legkelendőbb fagylaltok? Távlati terveikben szerepel-e a hely bővítése vagy az üzleti egység gyarapítása?

- A nyitvatartási idő minden nap délelőtt 10 órától este 19 óráig. A látogatottság változó, természetesen a délután a legforgalmasabb és persze az időjárástól is függő. Leggyakrabban választott termékeinkről sem tudok pontos információval szolgálni, hiszen az is nagyon változó, bőséges az ajánlat és még rövid idő telt el a nyitás óta, még nem ismerhettük ki igazán a slágertermékeket, a lakosság kedvében próbálunk járni az újdonságainkkal is. Hasonlóan vélekedek a távlati terveinkről is, jelenlegi céljainknak megfelel az adott hely. A közeljövőnket gyermekáldás fogja bearanyozni, erre készülünk nagy izgalommal, az üzlet gyarapodására akkor gondolunk, ha elégedett lesz velünk a lakosság és forgalom függvénye.

- Köszönöm a beszélgetést Vaszilkó Józsefnek és kedves feleségének, a helyi fagylaltozó tulajdonosainak. Kívánjuk a sajlóadi emberek között érezzék otthon magukat, a közelgő gyermekáldáshoz erőt, egészséget, felnevelésében sok örömet és boldogságot!

Dudás Gáspárné

ÚJBÓLI SAJÓLÁDI SIKEREK A BIATORBÁGYI MENTŐKUTYA VIZSGÁN ÉS VERSENYEN

Ezen esztendő áprilisában a Mancs a kézben Mentőkutyás Egyesület második alkalommal rendezte meg a „Julius K-9 Mentőkutya Vizsga és Verseny”-t. Idén a rom- és területkutatás mellett nyomkövetésben is összemérhették tudásukat a biatorbágyi versenyen a mentőkutyás egységek. Sajóládot Vida Zsuzsa képviselte, aki két kutyával indult az emelt szintű kutató vizsgán.

Eredményes versenyt zárt, a legmagasabb pontszám elérésével (276 / 300) kvalifikált az idei évben Dániában megrendezésre kerülő mentőkutya világbajnokságra. Gratulálunk az eddigi eredményekhez, további sikeres versenyeket kívánunk!

A Ládi Körkép
szerkesztősége nevében
Vitéz Gábor Miklós

EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD

100 ÉVES A MAGYAR VÉDŐNŐI SZOLGÁLAT

A védőnői szolgálat a világon egyedülálló, minden települést átfogó, prevenciós egészségügyi feladatokat ellátó hálózat. Így méltán kiérdemelte, hogy a közelmúltban hungaricumná nyilvánították.

A védőnői szolgálat története egészen 1915 júniusáig nyúlik vissza. Akkor alakult meg ugyanis a Stefánia Szövetség Madzsar József szervezésében, az anyák és csecsemők védelmére. Azon időben az I. világháború nagy halálozási arányt hozott magával, a csecsemőhalálozás is magas volt (a statisztikák szerint minden 100 csecsemőből 20-22 elhalálozott), a népességszám csökkent. A háború után a kedvezőtlen demográfiai adatok, az egészségkultúra hiánya, a tudatlanság, a babona jellemezte országunkat, egyre indokoltabbá vált a cselekvés. A Stefánia Szövetség fővédnöke, és egyben a névadó, Bónyai Elemérné, Stefánia belga hercegasszony volt. 1940-ig a nagyobb városokban működött, országos hálózat nem igazán volt kiépülve. A Stefánia Szövetség munkáját főként az anyavédelem, a terhesség gondozás a 4-5. hónaptól a gyermekágyi időszak végéig, a csecsemő és kisdedvédelem (3 éves korig) fedte le. A Stefánia Szövetségtől függetlenül 1925-ben a Rockefeller Alapítvány segítségével létrejött az Országos Közegészségügyi Intézet Johann Béla vezetésével, aki felismerte, hogy a vidéknek is szüksége van a védőnőre. Kidolgozta a vidék egészségügyi szolgálatának kiépítését, e munka kapcsán jött létre a Zöldkeresztes Védőnők Szolgálat 1930-ban. Johann Béla mintajárásokat hozott létre Mogyoródon, Gödöllőn, Berettyóújfaluban, Mezőkövesden és Szirákon. A két szervezet tehát sokáig egymás mellett működött.

1940 végén egyesítették a két szervezetet. Így jött létre a Zöldkeresztes Egészségvédelmi Szolgálat. Ekkorra már feladatkörük jócskán megnőtt, a fentiekben említetteken túlmenően házasságelőtti tanácsadást, pályaválasztási tanácsadást is végeztek, és részt vettek az iskoláskorúak védelmében, a gümőkór megelőzésében, a nemi betegségek visszaszorításában, egészségügyi ismeretek terjesztésében.

Azóta sok idő eltelt, a feladatok, az eszközök és a módszerek is nagymértékben megváltoztak, de a védőnői szolgálat még mindig létezik. Az elmúlt 100 esztendőben folyamatosan bizonyította, hogy igény van fennállására.

A mai védőnői szolgálat olyan országos hálózat, amely nagy mennyiségű adat rögzítését és felhasználását végzi. Az ellátás során igazán mégsem ez a mérvadó, hanem az individuális, személyre szabott gondozás. Hiszen ha jól végig gondoljuk egyetlen szervezet, vagy szolgálat sem megy házhoz látogatóba, hogy néhány jó tanáccsal lássa el a gondozottakat, még a probléma keletkezése előtt. Nekünk, védőnőknek ez a legfontosabb és legnehezebb feladatunk, hogy minden embert segítsünk egészsége megőrzésében. Azért a legnehezebb, mert amíg egészséges valaki, nehezen tudja elfogadni, hogy bizonyos egészségkárosító magatartások következményében beteggé válhat, akár krónikus beteggé. Éppen ezért minden kedves olvasót szeretnék arra buzdítani, hogy aktívan, tevőlegesen figyeljen saját és környezete egészségének megőrzésére!

Kis-Kovácsné Baranyi Mónika
védőnő

SZENVEDÉLYEK NAPJA

Június első keddeje a szenvedélyek napja. Első alkalommal 1999-ben került megrendezésre azzal a céllal, hogy a szenvedélybetegségek teljes spektrumát körüljárja azok felismerésétől és megelőzésétől a gyógyulási lehetőségekig. Talán joggal kérdezhetnénk, hogy miért fontos egy egész napra a szenvedélybetegségeket reflektorfénybe állítani. Tudjuk, hogy napjainkban nagy a differenciálódás a társadalomban.

Egyre nagyobb a szakadék a tehetős és a szegény réteg között. Mindez oda vezet, hogy nő a létbizonytalanság, a munkanélküliség, nagyon sok az úgynevezett lecsúszott család. Ennek következtében a családok életében gyakran találkozunk deviánsviselkedéssel (drog vagy alkohol fogyasztása, dohányzás, bűnözési hajlam, prostitúció). És ismételten jön az alábbi kérdés, hogy miért függ össze ilyen szorosan a

szociális környezet, az anyagi jólét a szenvedélybetegségekkel? A válasz nagyon egyszerű. Az ember alapvető törekvése az önkifejezés, és leginkább az önmegvalósítás. Az, az ember, aki a társadalmi ranglétra alján élve tölti mindennapjait, netalán minimálbéres fizetésből nevel egy-két gyermeket, nincs lehetősége az önmegvalósítás megfelelő eszközeinek megtalálására. Ideje, energiája felaprózódik, és a benne dúló folyamatos feszültség következtében felörlődik. Ezen emberek szeretnék problémájukat elfeledni, a feszültségüket oldani, akkor is, ha jól tudják ez csak ideiglenes megoldás, de gyökeres változtatásra, korlátozott lehetőségeiknél fogva képtelenek.

Ekkor érzik szükségét az emberek valamilyen tudatmódosító szer használatának, egyszer, majd többször, végül mindennaposan. Mire erre a szintre érnek, már szenvedélybetegek. Főiskolai tanulmányaim alatt egy kedves tanárom fogalmazta meg nagyon pontosan, hogy „*Nem az, az ember alkoholista, aki egyszer merev részegre issza magát; aki viszont minden este megiszik egy doboz sört, az már igen. A lényeg nem a mennyiségen van, hanem a rendszerességen.*”

Minden egyes szenvedélybetegség fő jellemzője a rendszeresség. Ez az egészségkárosító hatásokon túlmenően, azért veszélyes még, mert bizonyos idő elteltével elveszik a kontroll.

S már azokat az alapvető mindennapi feladatokat sem képesek ezek az emberek ellátni, amelyek akár életveszélyes helyzeteket is szülhet. Néhány éve történt, hogy egy fiatal munkanélküli házaspár már olyannyira rabja lett egy internetes játéknak, hogy pár hónapos csecsemőjükről teljesen megfeledkeztek egy egész napra. Mivel nem kapott sem enni, sem inni, kiszáradt, és meghalt.

Az előbbi példa is jól mutatja, hogy a szenvedélybetegségek mennyire sokszínűek: drog vagy alkoholfogyasztás, dohányzás, egyéb élvezeti szerek használata, játékgépezés, internetfüggőség, stb. Mindez abból adódik, hogy az emberek sem egyformák, így az a tevékenység sem lesz ugyanaz, amely érdeklődésüket leköti, gondolataikat eltereli a már említett problémákról, és az is egyéni toleranciafüggő, hogy kinek mennyi tudatmódosító vagy élvezeti szerre van igénye.

Nekünk védőnőknek mindez azért fontos, mert komplex családgondozást végzünk – a gondozottat nem önmagában, nem családjából kiragadva látjuk el, hanem a család ismeretében, és azzal együttesen. A védőnői munka célzott és egyénre szabott, elsősorban a prevenciót hangsúlyozva.

Kis-Kovácsné Baranyi Mónika
védőnő

UTAZÁS IDEGEN TÁJAKON

A BÚCSÚHOZ KÖZELEDVE...

A minap eszembe jutottak az Ein Karem templomában eltöltött percek és az ottani szentmise meghitt varázsa. Mivel templomunk búcsúünnepéhez közeledünk, egy feledhetetlen emlékemet mesélem el a kedves Olvasónak. Messze, Izrael földjén az erdős hegyek közt Ein Karem-ben pompázik Mária és Erzsébet találkozásának temploma. A kék-fehér csempékkel díszített templombelső mélyén Mária és Erzsébet találkozásának oltárképét pillantottam meg. Kettős érzés fogott el: rögtön otthon éreztem magam, bár ennek ellenére honvágyam is támadt. Eszembe jutott a sajóládi templom, hiszen főoltára annak is ezt a jelenetet ábrázolja.

A történet egyszerű és példaértékű: Mária az angyali üdvözlés alkalmával Gáriel főangyaltól tudta meg, hogy kedves rokona, Erzsébet - Keresztelő Szent János leendő anyja - gyermeket vár. Azonnal útra kelt, hogy meglátogassa. A jeleneteket több helyen is láthatjuk az Ein Karem-i templomban. Így a búcsúhoz közeledve különös visszagondolnom az ott eltöltött értékes percekre.

A vizitáció temploma Ein Karem-ben
(Izrael, fotók: Vitéz G. M.)

Vitéz Gábor Miklós

GOMBAMUSTRA II.

A nyári gombagyűjtés veszélyei – Amire figyeljünk

A „GOMBAMUSTRA” rovat első részében a mi vidékünkön is fellelhető gyakori tavaszi gombák kerültek bemutatásra. A rovat elsődleges célja az, hogy megismertesse a gyakoribb ehető gombákat és azoknak a mérgező gombapárjait. Ha valaki gombát szed, a legfontosabb, hogy a mérgezéseket okozó gombákat felismerje. Viszont az is alapvető szabály, hogy csak azt a gombát szedjük le, amit biztosan ismerünk és be tudjuk azonosítani! Az év folyamán ebben próbálok segíteni fotókkal, rövid leírásokkal a sajtóládi gombaszedőknek.

Fehér tarlógomba (Leucoagaricus leucothites): 5-10 cm átmérőjű, fiatalon félgömb alakú, majd ellaposodó fehér kalapú, idősödve okkeres színűvé váló gomba. Lemezei fehérek, majd rózsás színűek és sűrűn állók. A tönkfehéres, lehet gumós, a gallér hártás, gyűrűszerű. Kertben, réten, legelőn, erdőszélen novemberig előfordul. Ehető, a gyilkos galócával és a karbolszagú csiperkével összetéveszthető.

Mezei (kerti) csiperke (Agaricus campester): 3-12 cm átmérőjű, fehéres, okkeres szálas, vagy kissé pikkelyes kalapú gomba. Lemezei sűrűn állnak, rózsaszínűek, majd vörösek, végül barnák lesznek. Tönkje lefelé keskenyedő, mulékony gallérja vékony. Több ehető csiperkefajt is fellelhetünk, pl. az kettős gallérú izletes csiperkét (A. bitorquis), a gumós tönkű és ánizs illatú gumós csiperkét (A. essettei), az összetett, gyapjas gallérral rendelkező kétszórás csiperkét (A. bisporus) és az erőszéli csiperkét (A. arvensis), amelynek gallérjának alsó része fogaskérszerűen díszített. Az ehető csiperkék a gyilkos galócával és a karbolszagú csiperkével téveszthetők össze. A mérgező, gyomor és bélpanaszokat okozó karbolszagú csiperke (A. xanthoderma) sérülés hatására tövéből gyorsan megsárgul, szaga kellemetlen, vegyszerszagú, karbolra emlékeztet.

Nagy őzláb gomba (Macrolepiota procera): a nagy termőtestű, ehető, fiatalon dobverő alakú nagy őzláb gombának 5 fontos ismérve van: kalapjának pikkelyei leseperhetők, tönkje márványozott, gallérja a tönkön mozgatható, kellemes sajtitlata van és nyomásra, vágásra nem színeződik el.

Mezei szegfűgomba / tyúkgomba (Marasmius oreades): 2-7 cm átmérőjű halványokkeres, mindig púpos, hullámos, vagy bordázott szélű kalappal rendelkező izletes gomba. Lemezei ritkán állók, vastagok. Tőkje szívós, rostos. Fűszeres illatú mezei gomba. A mérgező kerti susulykával és a mezei tölcsérgombával téveszthető össze.

Gyilkos galóca (Amanita phalloides): 5- 15 cm átmérőjű, oliv-, sárgás-, barnászöldes, gyakran benőtten szálas, kalapú, sűrűn álló fehér lemezekkel rendelkező halálosan mérgező gomba. Tönkje fehéres, gyakran zöldes, márványozott, fehér gallérral rendelkezik. Tővén bő, elálló szélű, fehér bocskora van. Édeskés illatú, júniustól novemberig erdőben tölgy alatt növény faj. Sejtmérget (amatoxin, fallotoxin) tartalmaz.

Kerti susulyka (Inocybe rimosa, syn: I. fastigiata): 2-8 cm átmérőjű, púpos kalapú gomba. A kalap széle sugárirányban behasadozik, felhajlik. Színe szalmasárga, okkerbarna, a kalap felülete sugarasan selymes – szálas. Olivbarna színű lemezei sűrűn állnak, élük fehéres. Tönkje fehéres, okkeres, pelyhes – korpás felületű. Spermaillatú, júniustól októberig erdőben, erdőszélen, parkokban növény mérgező faj (muszkarin).

Mezei tölcsérgomba (Clitocybe rivulosa, syn: C. dealbata): 1- 7 cm átmérőjű, fehéres, szürkés színű, fiatalon domború, majd kiterülővé és benyomottá váló kalapú, melynek széle gyakran hullámos, kajla. Lemezei sűrűn állók, kissé lefutók, fehéresek. Tönkje lefelé elvékonyodó, tömör, fehér. Réten, legelőn novemberig fellelhető, lisztiszagú, liszt ízű mérgező gomba (muszkarin).

Vitéz Gábor Miklós

SAJÓLÁD KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA ÉS KÉPVISELŐ TESTÜLETE
SOK SZERETETTEL VÁRJA ÖNT ÉS KEDVES CSALÁDJÁT

SAJÓLÁDI FALUNAP

RENDEZVÉNYÜNKRE
2015. JÚLIUS 5-ÉN

HELYSZÍN:
SAJÓLÁDI POLGÁRMESTERI HIVATAL
ELŐTTI TÉR

FELLÉPŐK:

18:45 HORVÁTH (WIWCSUU) VIVIEN
DIVATBEMUTATÓJA

19:00 REKOP GYÖRGY HUMORISTA ELŐADÁSA

20:00 MISKOLCI ILLÉS EMLÉKZENEKAR KONCERTJE

22:00-23:00 BÍBORSZÉL EGYÜTTES KONCERTJE

BELÉPŐJEGY: 500 FT/FŐ

A RENDEZVÉNYEN NYILVÁNOS KÉP- ÉS VIDEÓFELVÉTEL KÉSZÜL
A PROGRAM VÁLTOZTATÁS JOGÁT A SZERVEZŐK FENNTARTJÁK